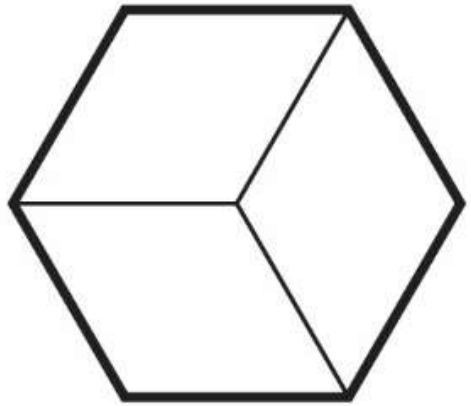
Hardi Ágnes
Hitter Magdolna
Horváth Csilla
Ilka Rita
Lipták Ágnes

Projekt tag:
Győri Blanka

hatdé

"Az építészeti tér egy kulturális közeg, és az ebben elhelyezkedő dolgok gondolati tartalmaik révén kerülnek a helyükre. Alapvetően a kanti mundus sensibilis és a mundus inelligibilis dualizmusából (érzéki világ és elgondolható világ kettőssége) indulunk ki. Az érzéki világ háromdimenziós, de az elgondolható világ több mint háromdimenziós, hiszen "máshol és máskor létező háromdimenziós tereket idézhetünk fel képzeletünkben, és járhatunk be, fejben."
(Sólymos Sándor)

A csoport tagjai a közelmúltban végzett képzőművészek (MKE), kiknek egyéni munkássága több szálon is összetalálkozik. Munkáik többnyire olyan objektumok, közvetítő elemek, melyek a láthatón túl további dimenziókat fogalmaznak meg, kiterjesztve a tér és az idő megszokott érzékelési lehetőségeit, az építészeti és a szobrászi, illetve az irreális, a virtuális és a valós tér határmezsgyéjén egyensúlyozva. A művek finom rezonanciája, és az ezekkel való időtöltés által a nézők közelebb kerülhetnek ahhoz az átmeneti állapothoz, mely során az ember nyitottabbá válik az élet különböző interpretációira.

A portfóliónkban az eddig megvalósult projektek láthatóak (2015-17).

A csoport 6D néven alakult 2015-ben.
Alapító tagok:
Győri Blanka, Hardi Ágnes, Hitter Magdolna, Horváth Csilla, Ilka Rita, Koller Margit, Lipták Ágnes

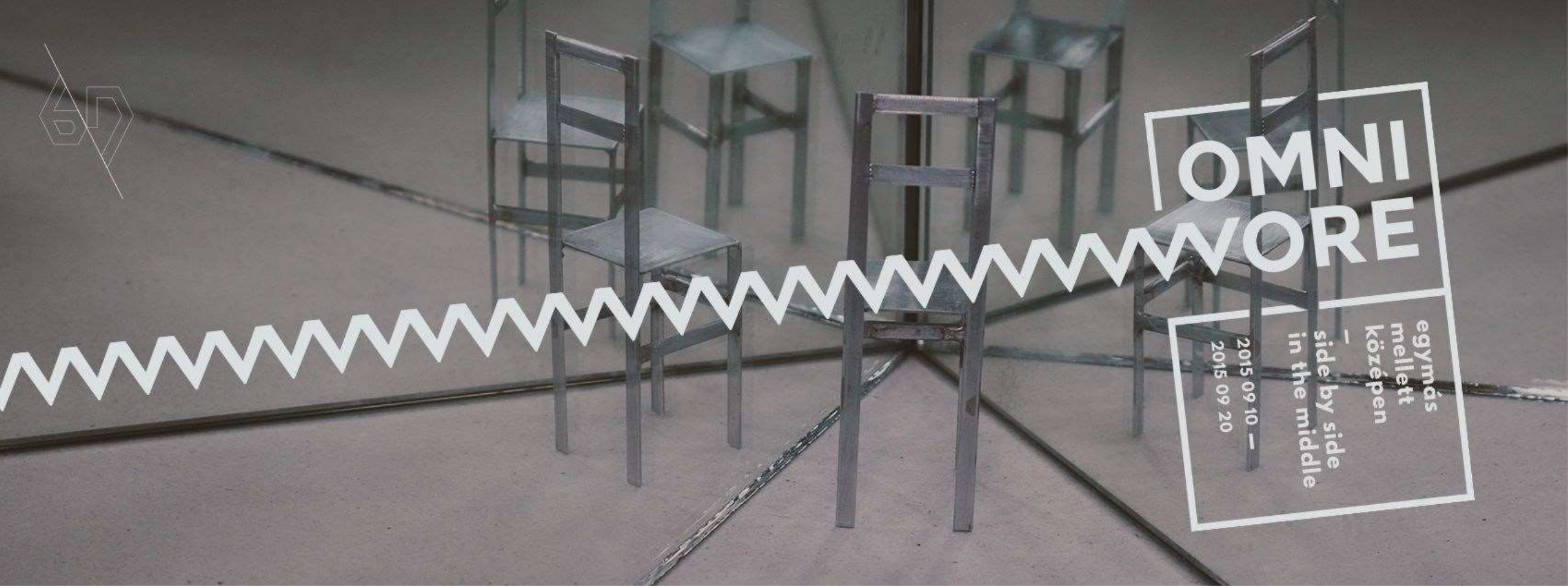
A csoport 2017-ben tagok tekintetében átalakult, 2017 márciusától hatdé csoportnévvel, de ugyanolyan szellemben alkot tovább.
A csoport jelenlegi tagjai:
Hardi Ágnes, Hitter Magdolna, Horváth Csilla, Ilka Rita, Lipták Ágnes
Projekt tag: Győri Blanka

Kiállítás sorozatunk az Omnivore Gallery terében

- Egymás mellett középen – 6D csoport közös bemutatkozó kiállítása
- Making the bed – Hitter Magdolna és Ilka Rita kiállítása
- Baleset – Hardi Ágnes és Koller Margit kiállítása

  meghívott művészek: Bibok Piroska, Jámbor Éva, Szécsényi-Nagy Lóránd
- Soha többé nem térek ide vissza – Horváth Csilla és Lipták Ágnes kiállítása

„A 6D csoport bemutatkozó kiállítása újraértelmezi és sarkainál fogva forgatja ki az Omnivore Gallery terét. A galériát egy, a csoport tagjai által létrehozott, egymással szorosan kommunikáló műtárgyakból álló térkonstrukció tölti be. A művek sajátos értelmezési hálót alkotva merzbauként jelennek meg a látogató előtt, a helyszínen építettség és akkumuláció hívószavaira emlékeztetve. A kiállítótér a helyspecifikus installáció következtében látszólag új funkciót nyer.

A 6d csoport environmentként is értelmezhető kiállítása a valós tér elemeinek szótárát felhasználva értelmezi újra a mindennapok és a művészet közti határt. Hardi Ágnes, Győri Blanka és Lipták Ágnes miniatűr világa a szorosabban avagy áttételesen az illúzió, a másik világ és a mindennapi tér közötti átjárhatóság kérdését érinti. A manipulált és megzavart érzékelés térillúziójával játszik Koller Margit és Ilka Rita alkotása, mely munkák értelmezési hálójába szorosan fonódik a Hitter Magdolna és Horváth Csilla által létrehozott kiforgatott tér."

/Szilágyi Róza Tekla, Téglásy Lili/

Kiállító művészek: Hitter Magdolna és Ilka Rita

Hitter Magdolna és Ilka Rita kiállítás koncepciójával az alvás állapotát idézte, egy olyan önkívületi - ciklikus - stádiumot, amely létfontosságú az élethez. Ezt az állapotot mindenki csak egyedül élheti át, azonban nem egyedüliként.
Hitter Magdolna három csatornás videómunkája, heverője és Ilka Rita arclenyomatokat ábrázoló képe kiegészítették egymást. Míg a videók az alváskor elfoglalt pozíciók térben történő megjelenítésével kísérleteztek, addig a képek a videókban bemutatott pozícióknak illetve mozgásoknak a lenyomatait mutatták meg. Hitter installációjában három nézőpont egyesült: a videók felvételekor a művész által elfoglalt pozíciók, illetve a látogató pozíciói a kiállított heverőn, és végül a galéria terében szabadon mozgó befogadó helyzete határozta meg a munkát. Ilka Rita munkája az alvás folyamata közben “otthagyott” arclenyomatok képe egy párnahuzaton, a kiállítótérben vászonként kifeszítve, mementóként jelent meg.

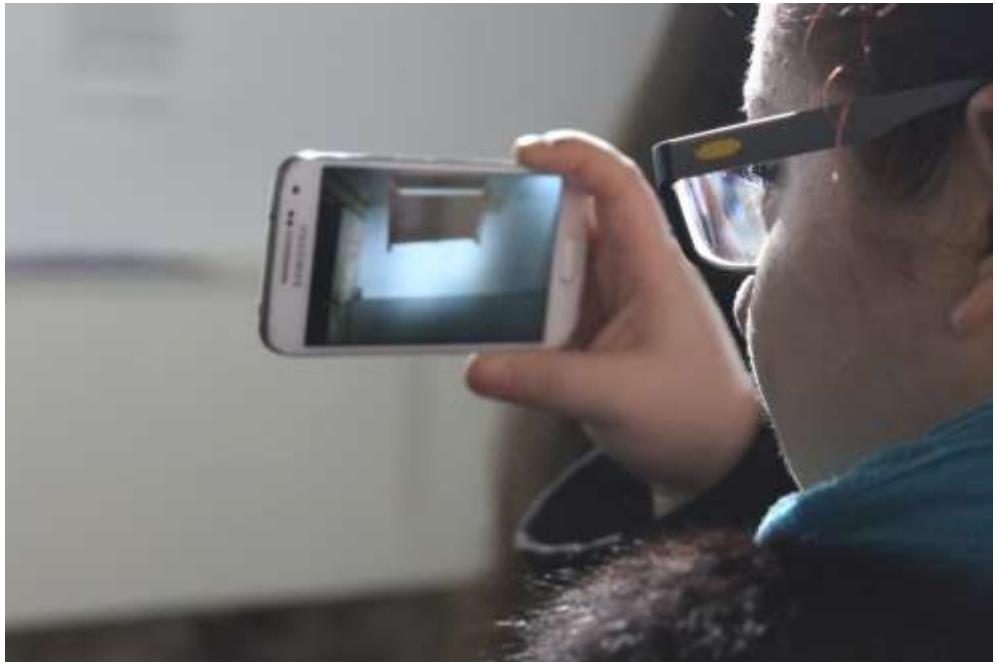

Kiállító művészek: Hardi Ágnes és Koller Margit
Meghívott művészek: Bibok Piroska, Jámbor Éva, Szécsényi-Nagy Loránd

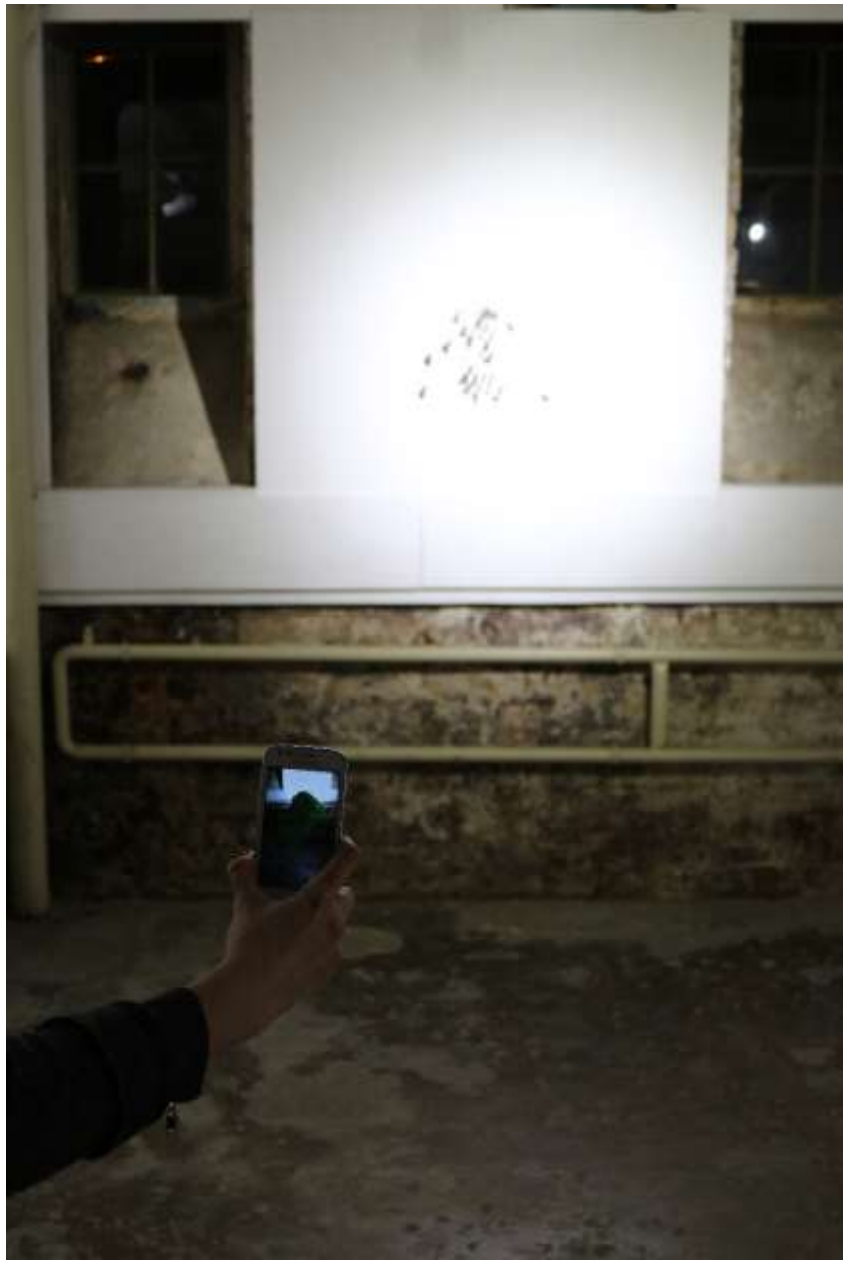
A kiállító tér a kiállítás idejére egy nem létező fizikai jelenség utópiáját jelenítette meg a nézőknek, mindezt pusztán virtuálisan. A kiállító térben nem jelent meg más, mint a falakon néhány marker és a hanginstallációt szolgáltató hangfalak. A közönség okostelefonjával, és a Baleset névre keresztelt applikációval tudta beolvasni a markereket, így hozzáférve a fizikai katasztrófát imitáló 3D animációkhoz. Ezek egy fekete lyuk gyenge jelenlétét sugallták: a környező terekből potyogtak be tárgyak a galériába a virtuális térben.
A jelenséget áltudományos igényességgel kidolgoztuk, és egy a térben kiszögezett, általunk írt cikkel támasztottuk alá igazságát, melyet a közönség nagy része igaznak érzett – így teljesedett ki az igazi jelenség, miszerint az erősödő virtuális jelenlét társadalmi szinten zavarja meg a valóságérzékelésünket.

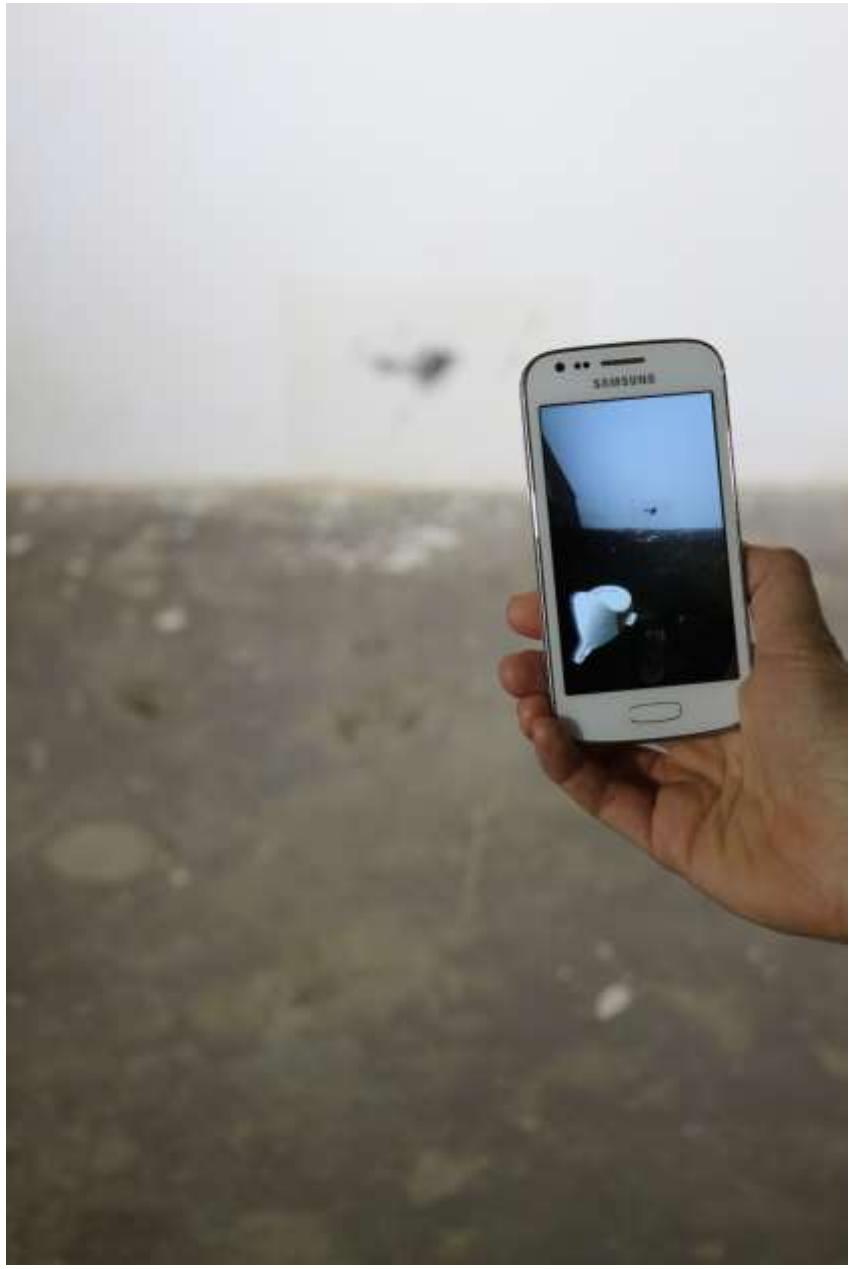

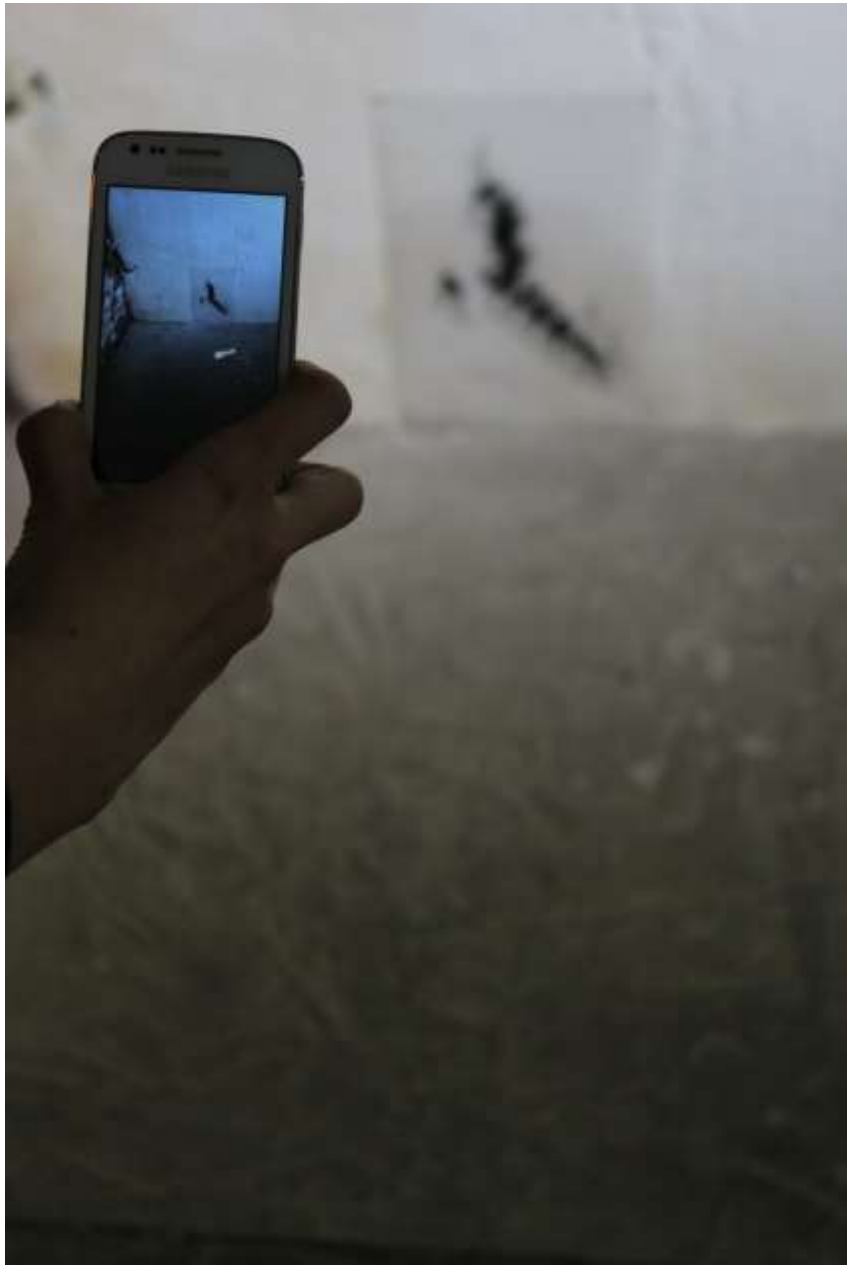

SAMSUNG

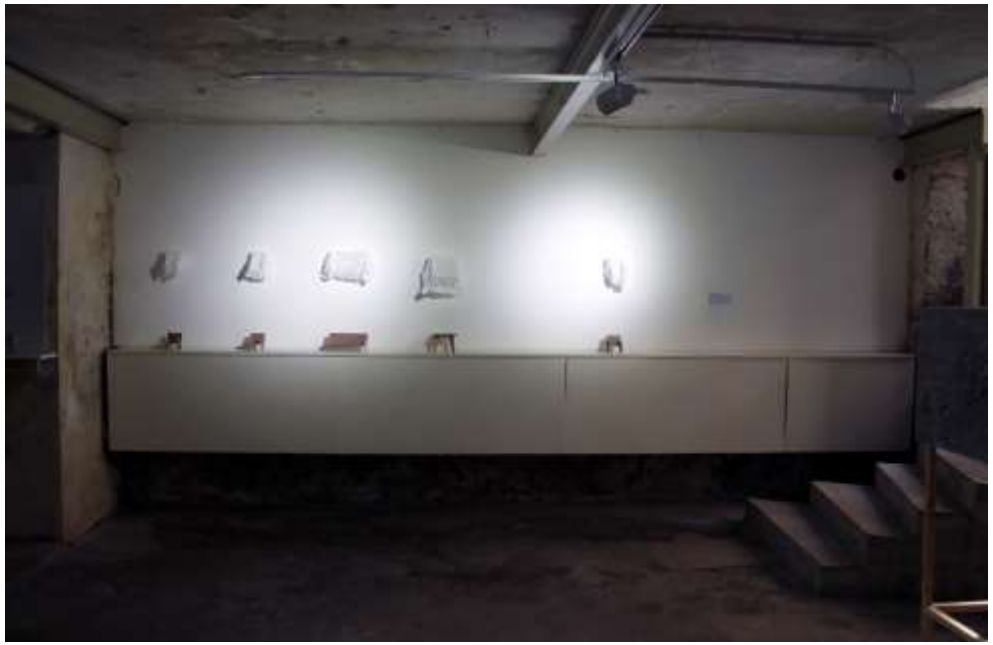

16.06.30-07.15
6D (HORVÁTH CSILLA, LIPTÁK ÁGNES):
SOHA TÖBBÉ NEM TÉREK IDE VISSZA
I'M NOT COMING BACK HERE EVER AGAIN

OMNIVORE GALLERY
1073 BUDAPEST, KERTÉSZ UTCA 4.

Kiállító Művészek: Horváth Csilla, Lipták Ágnes

Kiállításunk témája a demencia állapota, amikor az ember elfelejt emlékezni mindarra, amit élete során felépített.
A kóros halmozás ebben az esetben nagy szerepet játszik – amikor az emlékek tárgyak formájában jelennek meg, kivetülnek, de nem épülnek be. A „majd jó lesz valamire” és a „valaha valamire emlékeztetett” gondolatok invesztálódnak élettelenségbe, elvesztik valós jelentésüket a tárgyak. A dokumentálási láz az empirikusság iránti vágy egyik kifejezőeszköze egy olyan világban, ahol szinte minden fogalom terhelt már. Igény egy pontos meghatározásra, kiékelés a stabilitás érdekében. De mi történik az ékekkel, ha a stabilitásra vágyó entitás egy másik helyen távozik, egy olyan résen, amit nem lehet betömni, és a folyamat visszafordíthatatlan.
A fixált dolgoknak hol a határa, hol a személyiség határa? Mikor elvesznek az emlékek, merre van a személyiség? Melyik megoldás a biztonságosabb: a külső vagy a belső rögzítés; tárgyakat érdemes gyűjteni vagy emlékeket? Ha egyébként is elvesztem, amim volt, ki más akarna rá emlékezni?
Boltanski szerint, ha valakit nagyon össze akarunk gyűjteni, annak elvész a személyisége, ugyan így van a művész is: minél többet ad magából, annál inkább eltűnik. A demencia ilyen formán összefüggésbe hozható a művésszel.

Emléktár

A 6D csoport köztéri szoborterve az Újbuda Önkormányzata által meghírdetett 1956-os Forradalom és Szabadságharc emlékműpályázatára, amelyen harmadik helyezést értünk el.

Közreműködő építészek:

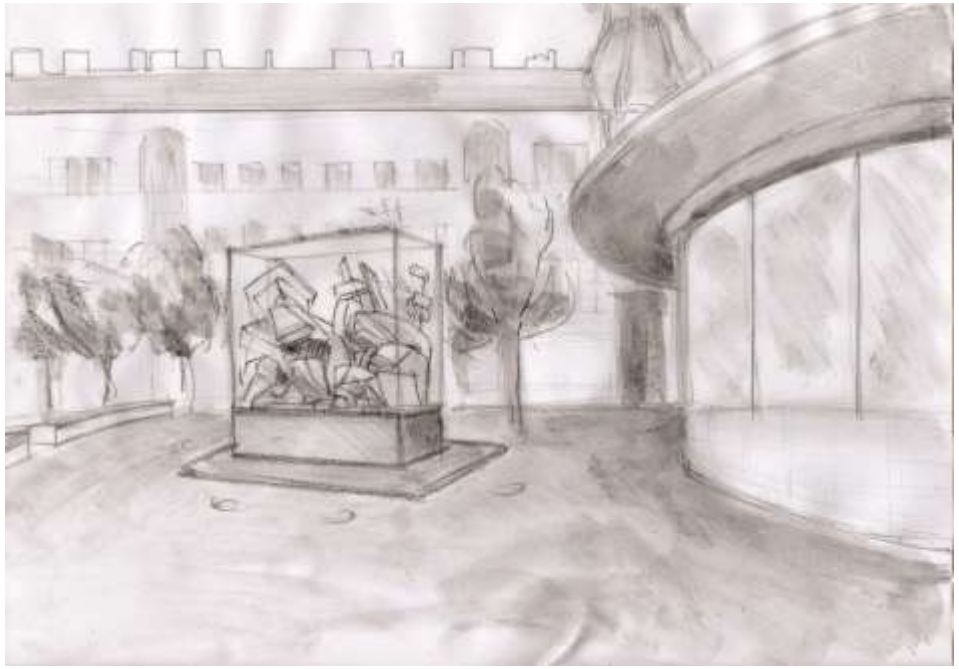
Badik-Szabó Dániel,
Bíró József Márton

A Móricz Zsigmond körtérre kiírt szoborpályázaton egy interaktív objektum tervével indultunk. Koncepciónk leghangsúlyosabb eleme az a kérdés volt, miszerint a 21. században milyen lehetőségei vannak egy szobornak az emlékezés folyamatának előhívására. A köztéri emlékhelyek célja egy közösség azonosságának építése, megerősítése; az 1956-os forradalomra való emlékezés a nemzeti identitás kontinuitását biztosítja.

A mű létrehozása a lakosság aktív részvételén alapul, közösségi adományokból beérkező tárgyak gyűjtőtégelyeként funkcionálva, közösen hozva létre az egyéni és közösségi emlékezés tárgyát. Az ily módon létrejött gyűjtemény egy online adatbázison keresztül is elérhető.

Open Pool Festival – Fesztivál a művészeti túlélés jegyében.
Helyszín: MKE DLA kert

2016 júniusában a 6D csoport mini fesztivált szervezett a művészeti túlélés jegyében. A fesztivál apropóját a fiatal képzőművészek intézményi keretekből való kikerülése utáni lehetőségek, nehézségek és a művészcsoportok létrejöttének okai, aktualitása szolgáltatta.

A fesztivál egy kerekasztal-beszélgetés köré szerveződött, és főzéssel, zenével, interaktív játékokkal, szabadtéri installációval és vizuálokkal egészült ki.

...Ha lesz nem leszek, míg leszek, nem lesz...

Hitter Magdolna és Horváth Csilla közös helyspecifikus installációja a Pince alkotó- és kiállítótérben

A tér jellemzői (kisméretű pincetér) nagymértékben hozzájárultak a mű megjelenéséhez, atmoszférájához. Az installációt, mely egy uszadék fából összeállított tutajból, rajta csomagokkal, illetve a tutajon a tér két ellentétes szeglete felé fordított monitorból állt, kiegészítette a padlóra vetített, mozgó illetve hullámzó víz érzetét keltő fényhatás.

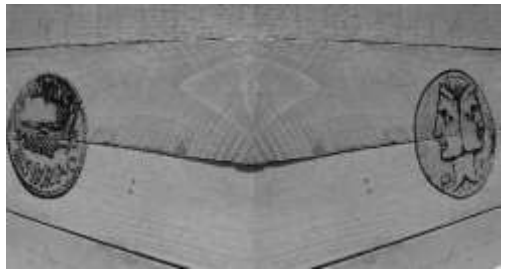
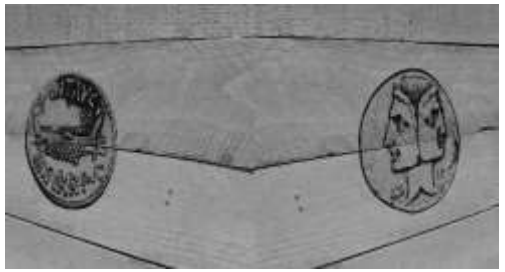
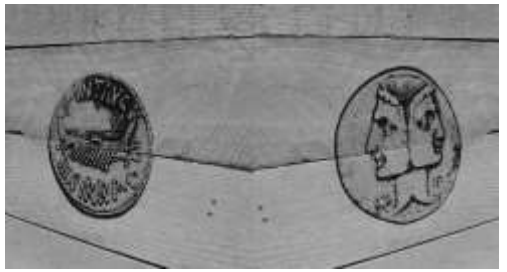
A cím, „Ha lesz, nem leszek, amíg leszek, nem lesz” Epiktétosz, görög sztoikus filozófus gondolata, mely a halálra vonatkozik, és nem ez az egyetlen idézet, melyet a kiállítás felhasznál a halálra vonatkozó utalások tárházából. Gericault és Böcklin, obulus és a révész, mind olyan toposzok, melyek egyértelműségükkel ellensúlyozzák a bárkán két képernyőn vetített gifek végpontjukat soha el nem érő (a homályba vagy egy szimmetriatengelybe vesző) képsorait. A kiállítás egésze egy kimerevített pillanat, melyben egy két part közé rekedt tutajon az elmúlás végessége ütközik a gif technikai adottságában rejlő végtelenséggel.

A falon Győri Blanka a műről írt egyoldalas szövege volt olvasható a kiállítás ideje alatt.

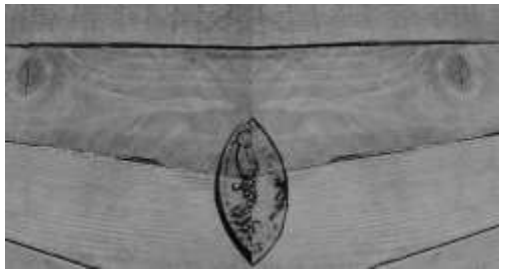
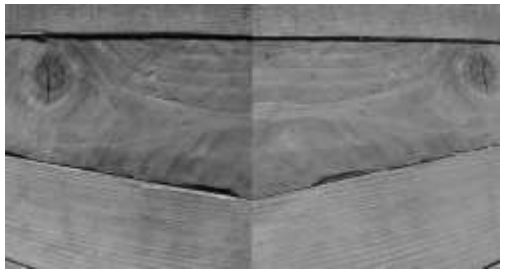

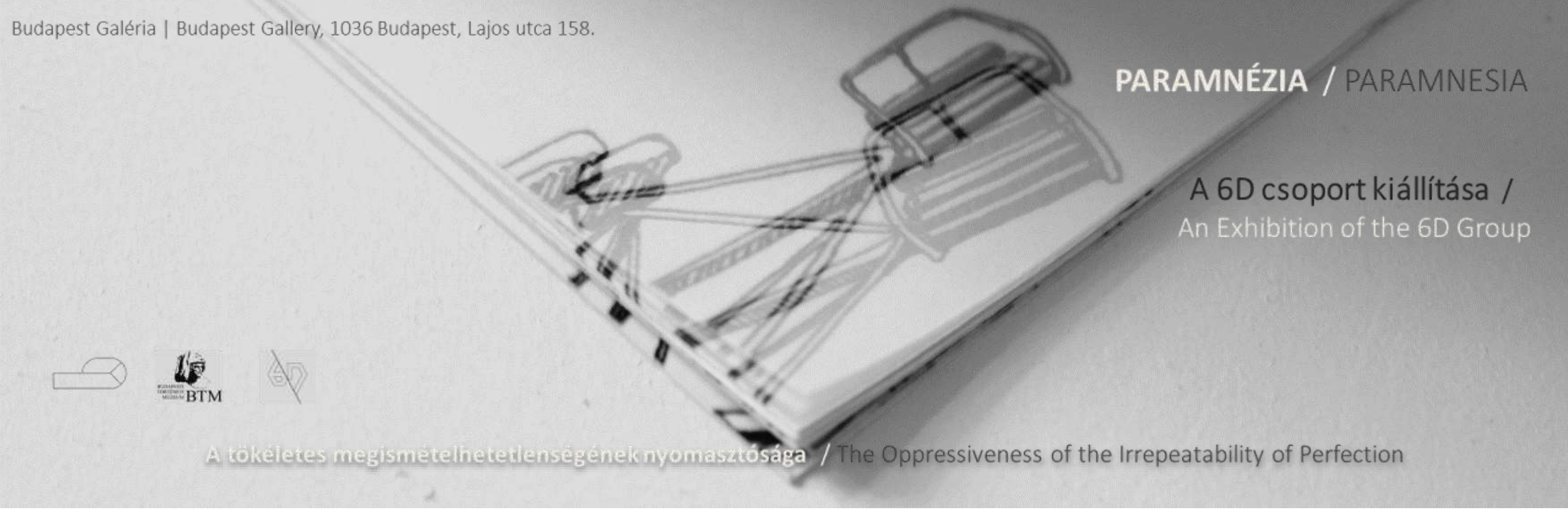

„A 6D csoport jelen kiállításában az ismétlés témáját járja körül: a repetitív cselekvések, a mozgás, mint folyamat és az ismétlés időbeli vonatkozása kerül fókuszba. Az ismétlődő cselekvések két pólus között mozognak: kényszerességükben a kiüresedés nyilvánul meg, de szertartássá is alakulhatnak, mely segít egyben tartani a személyiséget. Mikor válik a meditatív elmélyülés megéltté és mikor marad unalmas, hétköznapi időtöltés? Vajon megismételhető-e valami tökéletesen? Az ismétlés, mint a múlthoz való ragaszkodás rendszert és biztonságot adhat, de az emlékek újra és újra felidézése megnehezítheti a jelen megélését és menekülési kísérletté is válhat.

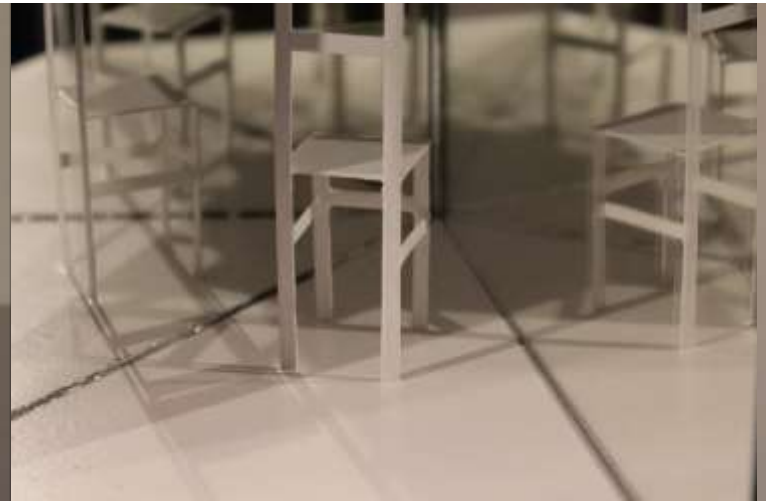
A kiállított anyag két eltérő, de szorosan összefüggő csoportot alkot. A munkák egyik csoportjában az alkotók egyénileg közelítik meg az ismétlés tárgykörét, a másikban pedig egymáshoz kapcsolódva alkotnak egy egészet.”

Részlet a kiállítás katalógusából

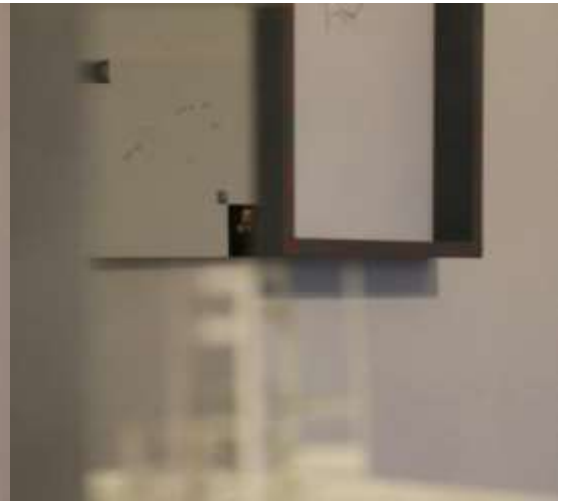

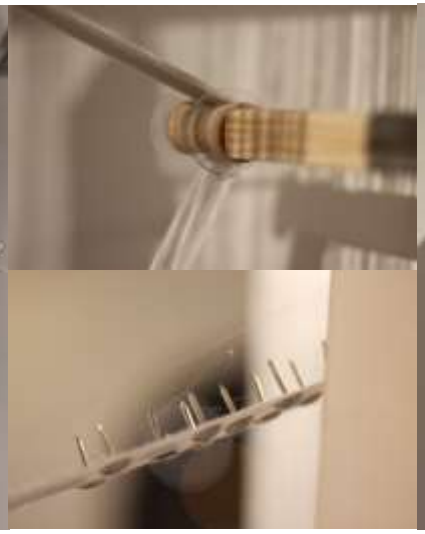

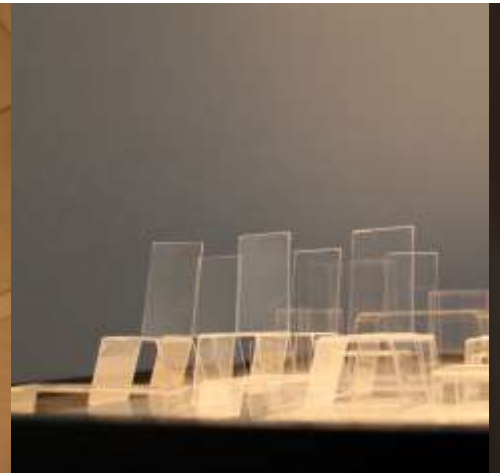

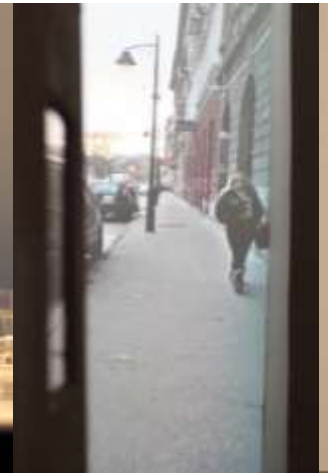

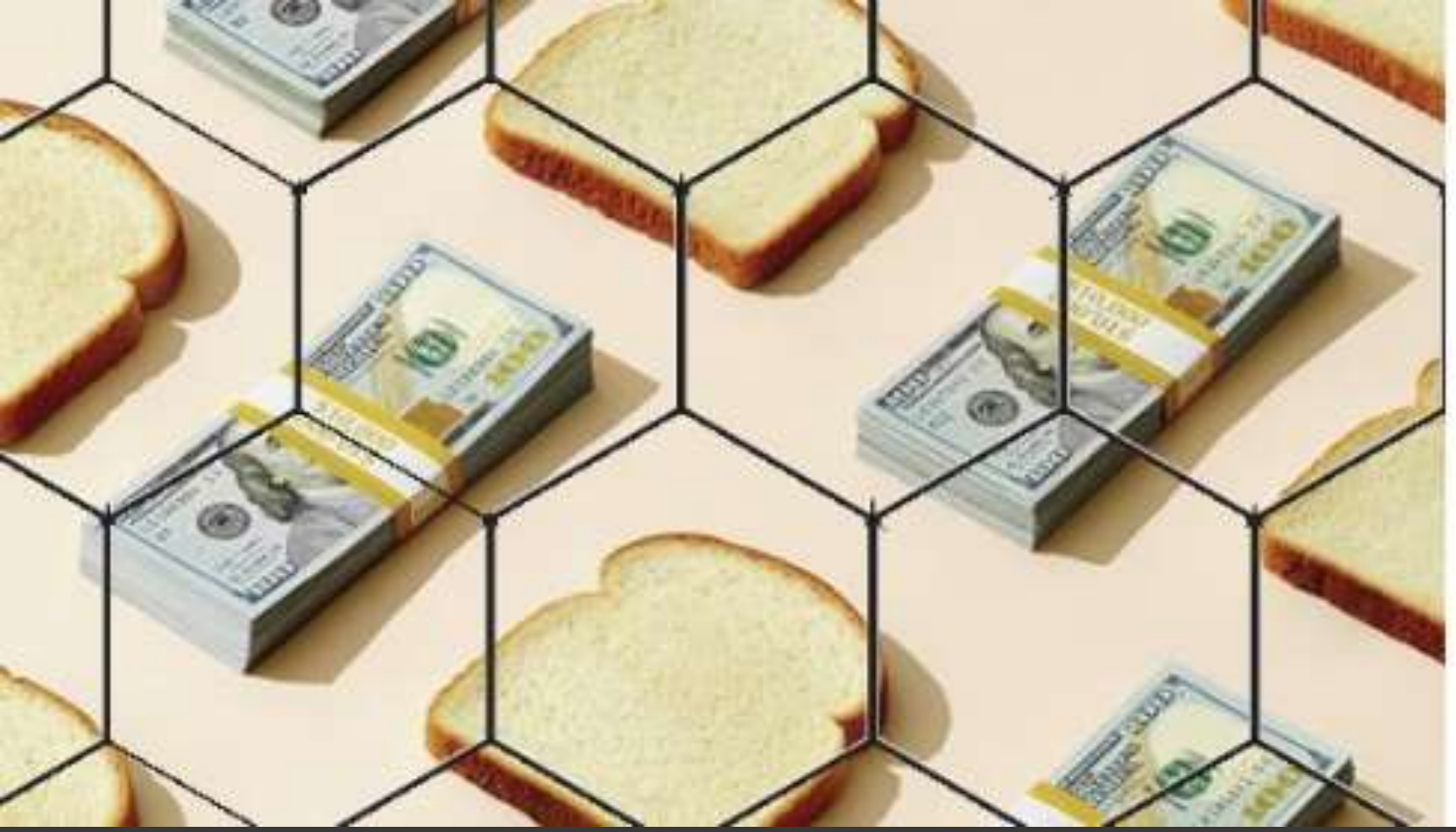

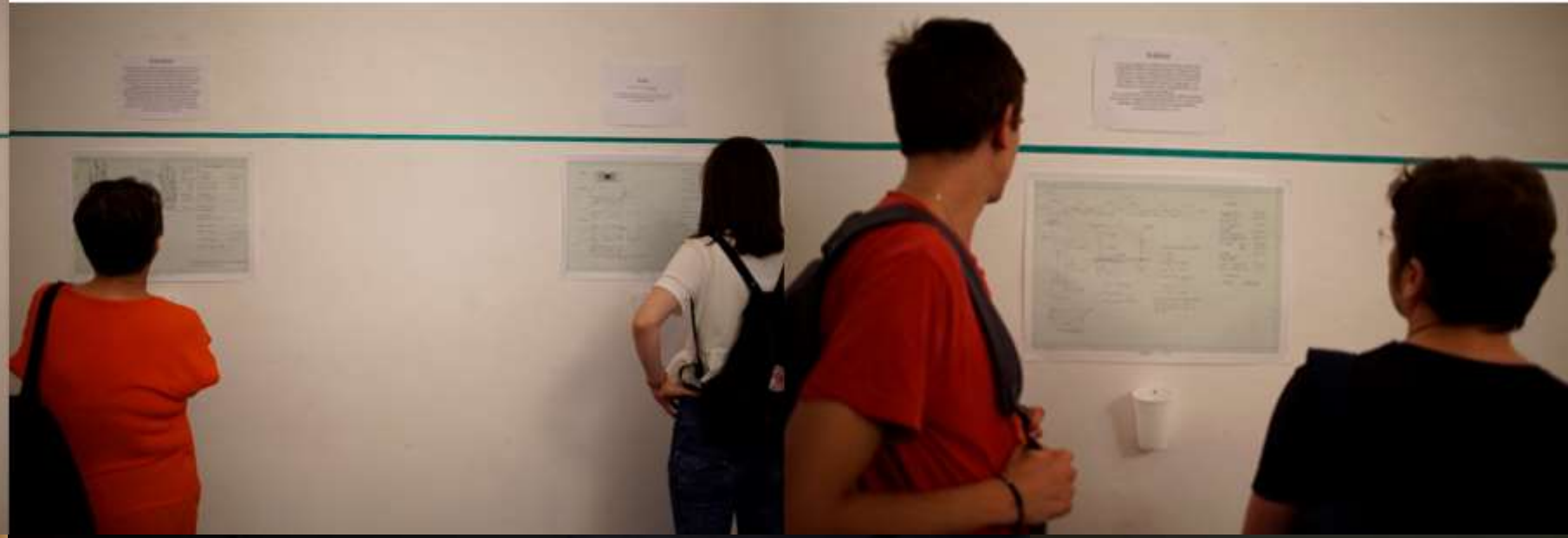

hatdé

Art for money ll money for Art
– egy estés virrasztás meg nem valósult műalkotások felett –

Helyszín: Labor, Budapest
2017. Július 07.
Az eseményt bevezette:
Novák Erik - festőművész, filmrendező, producer

MŰVÉSZTELEPEK

2015. Tiszaladány

2016. Héreg – Közös művésztelep Bondor Csilla képzőművésszel

2017. Miskolc